मांलोकाल्समयुरित्श्वोधीनमुतश्चार्वाचस्त्रियैवैत्याज्ञमानो विश्वज्योतिर्भिरेवेमां-लोकाल्संयातीत्रश्चोधीनमुतुश्चार्वाचः ॥ ३३ ॥ तु इ च्रकाधर्यवो । ऽन्या ह्व संयानीरित्युपद्धति न तथा कुर्याद्त्यहैव रेचयन्येता उऽह्व संयान्यः ॥ ३४ ॥ ब्राह्मणम् ॥ ३ [७. १.] ॥ ॥

ग्रय लोकम्पृणामुपद्धाति । ग्रमौ वाज्ञ्रादित्यो लोकम्पृणेष कीमांलोकान्पृ-र्यत्यमुमेवैतदादित्यमुपद्धाति ता७ सर्वासु चितिषूपद्धातीमे वै लोका एताश्चि-तयोऽमुं तदादित्यमेषु लोकेषु द्धाति तस्मादेष सर्वभ्य व्वभ्यो लोकभ्यस्तपति ॥१॥ यद्वेव लोकम्पृणामुपद्धाति । त्तत्रं वै लोकम्पृणा विश रमा रतरा रृष्ट-काः चत्रं तिद्वश्यतारं द्धाति ता७ सर्वासु चितिषूपद्धाति सर्वस्यां तिद्वशि च-त्रमत्तारं द्धाति ॥ १॥ सैषैकैव भवति । एकस्यं तत्त्वत्रमेकस्याधं श्रियं करोत्यय या दितीया मिथुनं तद्र्धम् हैतदात्मनो यन्मिथुनं यदा वे सक् मिथुनेनाथ सर्वा ज्य कृत्स्नः कृत्स्नतायाज्यकेन यजुषा बद्धीरिष्टका उपद्धाति स्तरं तदीर्येणात्या-द्धाति सत्रं विशो वीर्यवत्तरं करोत्ययेतराः पृथङ्गना यजुभिरूपद्धाति विशं तत्त्वत्राद्वीर्यतरां करोति पृथग्वादिनों नानाचेतसम् ॥३॥ स वाज्यस्या७ स्न-त्र्यां प्रथमे उपद्धाति । अमुं तदादित्यमेतस्यां दिशि द्धात्यथेतस्तस्माद्तो उनुपर्ये-त्ययतस्तस्माद्तोऽनुपर्यत्ययतस्तस्माद्तोऽनुपर्यत्ययातस्तस्माद्तोऽनुपर्यति ॥ ४ ॥ स यख्त्रेव प्रथमेण्डपद्धाति । तुइत्तमे अनूपद्ध्यात्सकृद्वेवासावादित्य र्मांलो-कान्पर्यत्य नातिप्रच्यवेतातिकृत्य पूर्वेऽउत्तमेऽग्रनूपद्धात्यमु तदादित्यिममांलो-कानतिप्रच्यावयति तस्माद्मावादित्य र्मांलोकानमधिस्थतो द्विणावृत्पुनः-पु-नर्नुपर्यति ॥५॥ लोकं पृणा हिद्रं पृणिति । लोकं च पूर्य हिद्रं च पूर्यत्येत-द्यो सीद् ध्रुवा व्यमित्ययो सीद् स्थिरा वं प्रतिष्ठितत्येतदिन्द्राग्नी वा बृहस्पति-रिस्मन्योनावसोषद्त्रितीन्द्राग्नी च वा बृहस्पतिश्वास्मिन्योनौ प्रत्यतिष्ठिपन्नित्ये-